

HLADNO PIVO U TEMIŠVARU

miercuri, 27 iulie 2016

Danas u Hrvatskoj teško eš na i nekoga a da nije uo o
Hladnom pivu.

Ne,

ne mislim na ono iznimno popularno,
slabo alkoholizirano pi e dobijeno nepotpunim vrenjem vodenog ekstrakta
je menog slada s dodatkom hmelja. Ne mislim, dakle, na hladno pivo kao pi e,
iji okus zna biti bolji na nižim temperaturama, ve na jednu veoma popularnu,
isto nazvanu punk-rock grupu iz Zagreba.

O

bendu Hladno pivo mogu vam re i da je nastao u zagreba kom kvartu Gajnice
tijekom osamdesetih godina i postaje šrom poznat u Hrvatskoj 1993. godine,
nakon što snima te izdaje svoj prvi album – Džinovski. Duž njihove muzike
karijere stvorili su osam albuma, pjevali po raznim scenama u Hrvatskoj,
Sloveniji, BiH, Makedoniji, Srbiji i Njemačkoj i prodali nešto više od 60
tisuća nosa a zvuka. Privukli su pažnju ne samo svojom izuzetnom glazbom ve i
porukama koje izviru iz svojih pjesama.

4.

lipnja 2016. stiglo je vrijeme oprobati i rumunjsku publiku. Nastupali su na
dvodnevnom festivalu Revolution, koji se održao u Temišvaru, u lokaciji Village
Museuma, a na iju su se binu tada popeli, međuostalima, Suicidal Tendencies,
Juliette Lewis&The Licks i Skunk Anansie.

Skoknuli

smo i mi (odnosno ja i Petar Hategan, ovjek koji je omoguio susret sa
zagrebačkim bendom) do Temišvara uo i njihovog nastupa, s velikim oduševljenjem
i nekoli inom nespretno sklopljenim pitanjima, na kojima smo se nadali daemo
dobiti odgovore, barem utoliko da možemo napuniti jednu stranicu našeg lista
ili nekoliko minuta emisije koju ure ujemo na hrvatskom jeziku na regionalnoj
postaji Radio Rijeka.

U

pridvoru hotela do ekao nas je Tyson, manager grupe, koji je nas dalje predao
Mile Kekinu, vokalu i frontmenu grupe Hladno Pivo. Evo što je nastalo od našeg
razgovora...

Po

prvi ste puta u Rumunjskoj, koji su vaši prvi dojmovi o našoj državi?

Dosta

smo dugo putovali, pa su nam prvi dojmovi o Rumunjskoj da je dosta daleko od
Zagreba, naročito kad se ide, možda, pogrešnim putem (aluzija da su putovali
preko Maarske, a ne preko Srbije, gdje bi se broj kilometara znatno smanjio).
Jezik mi se jako svi a, ju er sam ak nauio da se hladno pivo kaže „bere
rece“, a znam još re i i „buona siera“ (bun seara!), dovoljno da mogu naveći
pozdraviti publiku.

Odakle vam naziv Hladno pivo?

Pa,

to je još od dje jih dana kada smo tražili naziv za naš skromni sastav. Imali smo 16-17 godina, bili smo tada u izvi a ima, išli smo, moj gitarist i ja, negdje na logorovanje. Bilo je +40°...ljeto...pe e, a mi razmišljamo o tome kako smo jako žedni i kako tražimo ime za bend. I kad smo stigli tamo, u izvi a ki kamp, u planinskom potoku do ekala je nas jedna gajba ledenog piva. Otvorili smo svaki po jednu pivu, potegnuli gutljaj i rekli sebi: nema ništa bolje od hladnog piva. I tako je to Hladno pivo na kraju i ostalo. Pokušali smo poslije to promijeniti, ali ništa nam nije pametnije palo na pamet. Mislim da je hladno pivo jedna sintagma koja odmah izaziva neke pozitivne asocijacije. To je bilo, doduše, prije ovog vremena kada su se radile ove pivske reklame u kojima se uveli ava muško prijateljstvo uz nogomet i ips. Sad da smišljamo ime benda mislim da se ne bi tako zvali, jer je ta slika previše izlizana. Ali, Bože moj, Parnji valjak, Bijelo dugme, svi ti bendovi koji su bili aktualni kada smo mi krenuli imali su bezvezna imena.

Što se više pije u Hrvatskoj, pivo ili vino?

Ja

mislim da je i dalje Hrvatska dosta pivska zemlja, taj kontinentalni dio možda, ipak, preteže, premda vinarski proizvo a i kažu da se Hrvatska jako uzdigla u zadnjih par godina što se ti e standarda kvalitete vina. To je ona ljepota specifi na jednoj maloj zemlji kao što je Hrvatska, da ima ta dva suprotstavljeni dijela, kontinentalni dio, u kojem se jede mesina i pije pivo i taj dalmatinski dio, gdje se više, uz ribu, pije vino. Ne mogu se baš previše zemalja pohvaliti s takvom šaolikoš u.

Pjevate isklju ivo na hrvatskom...

Volim

koristiti jezik na kojem osje am, na kojim ljubim, na kojim se sva am, na kojim se radujem, na kojemu psujem. Jednostavnije mi je tako negoli prevoditi, puš ati sve to kroz jedan dodatni filter stranog jezika. Imamo jednu pjesmu „Ba kizagre stuhpa šeja“, iji je cijeli tekst na štrova kom, imamo tu i tamo korištenih slenga, ali uostalom prevladava štokavština i književni jezik, bez puno dijalektizama.

Pjesme su vam uvelike društveno angažirane. Koje poruke prenosite putem vaših pjesama?

Tematski

smo jako šioko postavljeni. Imamo teme od muške impotencije do problema u braku, nasilja u braku, imamo ak jednu pjesmu o ekanju. Nitko, osim Hladnog piva, nikad nije napisao pjesmu o ekanju, o tome kako sjediš negdje u nekoj ekaonici i vrijeme sporo prolazi, a ti ekaš, ekaš i samo ekaš. I o tome se može napraviti pjesma! Mislim da vrijednost našeg benda je da mi možemo o svemu napraviti neku pjesmu, gdje da se ljudi na u u sitnim životnim detaljima. Ponekad pristupamo i velikim temama kao što su sloboda, vjerska indoktrinacija, nacionalizam, ksenofobija. Sad, na zadnjem albumu imamo pjesmu Firma, koja je digla puno prašine, koja pjeva o privatizaciji 90-tih godina, kada su velike firme prodane u bescjenje raznoraznim meštarima. Tako, da se ne klonimo ni jedne teme! Ja sam uvijek volio one bendove koje su na sceni, za vrijeme koncerta, znale me i malo nasmijati i naplakati, moraš na i tu nekaku mjeru da ljudi provedeš kroz sva ta

emocionalna stanja.

Vidim da ste podržali školsku reformu u Hrvatskoj, zašto smatraste da je ona potrebna?

U hrvatskim se školama i dalje podu ava da su kompjuteri sprave u kojima se guraju diskete. To je samo jedan detalj koji karikira cijelu tu situaciju, ali, ipak, hrvatsko je školstvo odlu ilo da se krene u reformu. Ta reforma je uklju ivala rad etiri sto ljudi, koji su na tome radili godinu i pol dana. Mnogi su od njih radili pro bono. I kad je to, kona no, dovedeno pred završno stanje, politi ari su odlu ili mijenjati. Zbog toga smo se, zapravo, digli. Hrvatske politi ke stranke moraju po eti razmišljati u vremenskim okvirima koje su duže od etiri godina i ako želimo stvarno nešto napraviti onda su potrebne neke velike reforme, koje e, neke od njih, potrajati, možda, i do dvanaest godina. Za to mora postojati jedan koncept, barem kada je u pitanju obrazovanje, jer je to stvar gledanja u daljinu! Ono što razlikuje sitne politi are od državnika, od ljudi velikog kalibra, je da mogu gledati malo preko tih etiri godina. Zato smo se digli i s nama skupa bilo je još etrdeset tisu a ljudi... bila je to nevjerljiva atmosfera na Trgu Bana Jela i a prije nekoliko dana. Mi smo tu samo da upozorimo o tim stvarima i da dignemo frku gdjegod je to potrebno.

Vi ste, donekle, opisali, s ovim što ste rekli, školstvo u Rumunjskoj...

Netko
je napisao jedan citat da svakoj vlasti odgovara neobrazovan narod jer s njime je lakše manipulirati. Mislim da se svi moramo boriti da sva naša djeca imaju iste mogu nosti obrazovanja, da budu e generacije budu pametnije od nas!

Ima li nade da e se u budu e vaši tekstovi, tekstovi vaših pjesama prou avati u školama?

Prije
par dana jedan je zastupnik konzervativne struje rekao: kakvo je to školstvo u kojem e vam Mile Kekin i Branimir Štuli biti u lektiri? Meni je to, s jedne strane, nevjerojatni kompliment, naro ito kad me stavlja u istu re enicu s Branimirom Štuli em, jer mislim da to ne zaslužujem. Branimir se više utkao u literarno tkivo hrvatske kulture, njegovi se tekstovi svakodnevno citiraju i sviraju. S druge strane, bez obzira da mi jako godi da neko miluje taj moj veliki ego, mislim da rock&rollu, pogotovo nekom punk-rocku, nije mjesto u lektirama za osnovne škole. U srednjoj školi možda, ali mislim da se time malo gubi cool faktor. Ti, kad si u lektiri koju moraju svi itati, ne znam da li možeš biti cool. Kad si dio nekog programa nisi više originalan, i ja, zapravo, mislim da ne bih pristao da se bilo šta moje stavlja u bilo kakve itanke. Neka ljudi dolaze do toga nekim svojim angažmanom. Postoji jako puno mladih dobrih pjesnika s ijim se tekstovima mladi lakše identificiraju. Imate jako puno modernih hrvatskih autora koji mogu u i u kurikularnu reformu, ja bih, recimo obvezno stavio „Osmog povjerenika“ koji je užasno zabavno štivo. Ima, dakle zaista dobrih knjiga. Naravno da treba prou avati klasike, da treba itati stupove hrvatske književnosti, Matoša, Ujevi a itd., ali ne tako duboko kao što se to dosada radilo. Prvenstveno se mora imati u vidu da klinci zavole itanje, pa e poslije oni sami otkriti prave stvari.

Šta biste preporu ili Hrvatima iz dijaspore?

Ja

sam roen u Njema koj, u ekonomskoj dijaspori. Moji su se starci tamo upoznali, tamo sam proveo svoje prve godine života, sve do etraestih, kada sam se odluio vratiti. Ako je ovjek roen u Rumunjskoj onda se mora ponašati kao pristojni rumunjski građanin, ako je roen u Australiji, isto tako. Daleko od toga da bih ja nekoga pozivao da se vrati u Hrvatsku ukoliko on je ne osje a kao svoju domovinu ili, naprsto, ako se osje a doma tamo gdje je i roen, gdje su mu obitelj, prijatelji i sve ostalo. Danas se Hrvatska suočava problemom migracije svojih mladih građana. Za razliku od eksodus za vrijeme Jugoslavije, kada su ljudi, trbuhom za kruhom, ispričali van domovine, uglavnom sami, danas cijele obitelji bježe vani. Ne želim vjerovati da je cijela ideja osnivanja svoje države i ulaska u Europsku uniju bila ta da možemo laksatice oti i iz te svoje države! Mislim da moramo raditi više na tome da naša država bude normalnija i prosperitetnija. Za to se i mi borimo nastupajući po raznoraznim protestima, svirajući i pjevajući o tome!

A,

o prvom nastupu Hladnog piva na jednoj rumunjskoj bini mogao bih reći jedino ovo – elektrizantno!

Iako

većina hrvatskog putanstva iz Rumunske živi udaljeno više od sto kilometara od Temišvara, te već eri, distanca nije uopće predstavljala problem za veliki broj mladih, koji su u velikom broju odlučili provesti do jutra u ludim ritmovima Hladnog piva i ostalih izvedbi festivala.

Daniel Lucacela